

Marraskuu:

Kurkkaa kappeliin eskarit

Kurkkaa kappeliin tapahtuma on katsomuskasvatuksellinen. Tapahtuma perustuu Hämeenlinnan kaupungin varhaiskasvatuksen ja Hämeenlinna-Vanajan evankelisluterilaisen seurakunnan väliseen yhteistyösopimukseen ja noudattaa Opetushallituksen katsomuskasvatukselle eli yleissivistävälle opetukselle antamia ohjeita. Kurkkaa kappeliin tilaisuus ei sisällä uskonnonharjoittamista eikä sille järjestetä vaihtoehtoista toimintaa.

Tavoite: Tutustua katsomuskasvatuksellisesti rakennukseen, esineistöön ja kulttuuriin käyttäen eri aisteja.

Sisältö:

Kurkkaa kappeliin - tapahtumaan kutsutaan kaikkia eskariryhmiä. Johtuen Hämeenlinnan kirkon remontista, eskarilaiset kurkkaavat tänä vuonna poikkeuksellisesti Ahveniston kappeliin. Seurakunta hoitaa linja-auto-kuljetuksia niille ryhmille, jotka eivät ole kävelymatkan päässä Ahveniston kappelista. Kappelilla ollaan 1h 15 min, jonka aikana alku ollaan yhdessä ryhmänä ja seurakunnan työntekijä kertoo kirkon omista aarteista. Tämän jälkeen jokainen lapsi saa tehtävävihon, jonka avulla pienissä ryhmissä oman eskariaikuisen johdolla tutustutaan kappeliin tilana ja kappelin esineistöön ja tehdään pieniä tehtävävihon tehtäviä. Jokaisesta tehtävästä saa vihon taakse palapelin palasen ja lopuksi katsotaan mikä kuva palapelin paloista muodostuu (Hämeenlinnan kirkko). Vihon eskarilainen saa kotiin.

Aivan aluksi lapsille kerrotaan, että seurakunnalla on kahdenlaisia tiloja, jotka on erityisesti varattu yhteistä rukousta ja jumalanpalvelusta varten; kirkot ja kappelit. Ja he ovat päässeet nyt kappeliin, jossa järjestetään usein hautajaisia.

Kappelin edessä yhteisessä osiossa lapset näkevät kolme "aarrearkkua". Millaisia aarteita saduissa on? Mikä sinulle on aarre? Jokaiselle sellainen asia, joka on itselle tärkeä, voi olla aarre. Pohditaan, onkohan kirkoissa aarteita. Ehkä hopea-astioita. Mutta kappelilla ja kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että kirkon aarre on aika erilainen kuin satujen aarteet tai merirosvoaarteet.

Ensimmäisestä aarrearkusta aarteeksi paljastuu kirja. Voiko kirja muka olla aarre? Ehkä, kirjojen kautta voi päästä monenlaisiin seikkailuihin. Kappelilla ja kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että Raamattu on aarre, koska se kertoo kristityille ihmisille tärkeistä asioista ja tapahtumista.

Toisesta aarrearkusta aarteeksi paljastuu hopea-astioita. Kappelilla ja kirkossa käyvät ihmiset sanovat niitä ehtoollisvälineiksi ja heille aarre onkin ehtoollinen. Ehtoollisleivät kiertävät lapsilla, jotta he voivat katsoa sitä ja halutessaan saa haistaa viiniä. Raamattu-kirjassa kerrotaan Jeesus-nimisestä miehestä. Hän antoi seuraajilleen tehtävän kokoontua aterialle yhteisen pöydän ääreen ja muistelevaan häntä. Tämä on kirkossa nimeltään ehtoollinen.

Kolmannesta aarrearkusta paljastuu nukke, joka on puettu valkoiseen kastemekkoon ja kastemalja. Tämä aarre on kaste. Useimmat kirkossa käyvät ihmiset on kastettu lapsena. Kasteessa lapsesta tulee seurakunnan jäsen. Kristinuskossa ajatellaan, että kasteessa tulee myös Jumalan lapseksi ja kastetun nimi ikään kuin kirjoitetaan taivaan kirjaan. Kerrotaan, että kastejuhlassa lauletaan, rukoillaan ja luetaan Raamattua. Kerrotaan, että kasteessa pappi laittaa vettä kolme kertaa lapsen päähän ja sanoo tietyt sanat ja lapsen nimen.

Tämän yhteisen hetken jälkeen ryhmät lähtevät vapaasti kulkemaan kappelissa oman eskariaikuisen johdolla ja ratkaisemaan tehtävävihon tehtäviä. Tehtävissä pohditaan minkä muotoinen kappeli on sisältä, kuinka monta ovea kappelissa on, mitä väriä näet eniten alttarin luona ja pystyykö lapsi hyppäämällä ylettymään kappelin kattoon. Alttarilla pohditaan mitkä tehtävävihon esineistä kuuluvat alttarille.

Urkuparvella pohditaan, mitä eri osia urkuihin kuuluu ja kokeillaan itse soittaa niitä. Urkujen kohdalla myös kanttori kertoo omasta työstään sekä uruista.

Kappelin sakastissa tutustutaan kappelin esineisiin (mikä on kolehtihaavi ja mihin sitä käytetään), papin vaatetukseen (mikä on stola?) sekä pohditaan värejä (mikä väri kirkossa kuvaa iloa ja mitä väriä käytetään eniten).

Mikäli aikaa jää, voidaan työntekijän johdolla pysähtyä kirkossa kappelissa näkyviin esineisiin ja asioihin, jotka lapsia mietityttävät ja kokeilla pujotella juosten kirkon kappelin penkkien välissä.

Liitteenä lapsille annettava tehtävävihko.

Marraskuu:

Kurkkaa Kalvolan kirkkoon eskarit

Kurkkaa kappeliin tapahtuma on katsomuskasvatuksellinen. Tapahtuma perustuu Hämeenlinnan kaupungin varhaiskasvatuksen ja Hämeenlinna-Vanajan evankelisluterilaisen seurakunnan väliseen yhteistyösopimukseen ja noudattaa Opetushallituksen katsomuskasvatukselle eli yleissivistävälle opetukselle antamia ohjeita. Kurkkaa kappeliin tilaisuus ei sisällä uskonnonharjoittamista eikä sille järjestetä vaihtoehtoista toimintaa.

Tavoite: Tutustua rakennukseen, esineistöön ja kulttuuriin käyttäen eri aisteja. Kirkkoon kutsumme eskarilaisia.

Sisältö:

Ryhmän saapuessa sisään toivotamme kaikki yhteisesti tervetulleeksi. Kyselemme lapsilta mistä tulevat ja mihin ovat tulleet. Samalla pohditaan mistä he tietävät, että ovat tulleet kirkkoon. Huomasiko sen jo ulkopuolelta? Mikä kertoo sisällä, että kyseessä on kirkko?

Ensin siirrytään koko ryhmänä kirkon kahvioon, jossa lasten kanssa pohdintaa aarteista; Millaisia aarteita saduissa on? Mikä sinulle on aarre? Jokaiselle sellainen asia, joka on itselle tärkeä, voi olla aarre. Pohditaan, onkohan kirkossa aarteita. Ehkä hopea-astioita. Mutta kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että kirkon aarre on aika erilainen kuin satujen aarteet tai merirosvoaarteet.

Ensimmäisen liinan alta paljastuu aarteeksi kirja. Voiko kirja muka olla aarre? Ehkä, kirjojen kautta voi päästä monenlaisiin seikkailuihin. Kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että Raamattu on aarre, koska se kertoo kristityille ihmisille tärkeistä asioista ja tapahtumista.

Toisen liinan alta aarteeksi paljastuu hopea-astioita. Kirkossa käyvät ihmiset sanovat niitä ehtoollisvälineiksi ja heille aarre onkin ehtoollinen. Ehtoollisleivät kiertävät lapsilla, jotta he voivat katsoa sitä ja halutessaan saa haistaa viiniä. Raamattu-kirjassa kerrotaan Jeesus-nimisestä miehestä. Hän antoi seuraajilleen tehtävän kokoontua aterialle yhteisen pöydän ääreen ja muistelemaan Häntä. Tämä on kirkossa nimeltään ehtoollinen.

Kolmannen liinan alta paljastuu nukke, joka on puettu valkoiseen kastemekkoon ja kastemalja. Tämä aarre on kaste. Useimmat kirkossa käyvät ihmiset on kastettu lapsena. Kasteessa lapsesta tulee seurakunnan jäsen. He ajattelevat, että kasteessa tulee myös Jumalan lapseksi ja kastetun nimi ikään kuin kirjoitetaan taivaan kirjaan. Kerrotaan, että kastejuhlassa lauletaan, rukoillaan ja luetaan Raamattua. Kerrotaan, että kasteessa pappi laittaa vettä kolme kertaa lapsen päähän ja sanoo tietyt sanat ja lapsen nimen. Tämän jälkeen mietitään, tietävätkö lapset, onko heitä kastettu tai onko heillä ollut nimiäisiä. Annetaan tehtäväksi kysellä kotona: kuinka olet saanut juuri oman nimesi? Kuka sen on keksinyt? Liittykö siihen joku tarina?

Tämän yhteisen hetken jälkeen jokainen lapsi saa tehtävävihon, jonka avulla pienissä ryhmissä oman eskariaikuisen johdolla tutustutaan kirkkoon tilana ja kirkon esineistöön ja tehdään pieniä tehtävävihon tehtäviä. Jokaisesta tehtävästä saa vihon taakse palapelin palasen ja lopuksi katsotaan mikä kuva palapelin paloista muodostuu (Kalvolan kirkko). Vihon eskarilainen saa kotiin.

Tehtävissä pohditaan minkä muotoinen kirkko on sisältä, kuinka korkea kirkko on ja pystyykö lapsi hyppäämällä ylettymään kirkon kattoon, mikä esine penkiltä löytyy ja mitä sillä tehdään (kolehtihaavi), mitkä esineet vihon kuvista kuuluvat alttarille, kavutaan saarnastuoliin ja katsotaan pystyykö näkemään kirkon viimeiseen penkkiin tulleen eläimen, mitä eri osia urkuihin kuuluu ja kokeillaan niitä itse soittaa.

Urkujen kohdalla myös kanttori kertoo omasta työstään sekä uruista.

Mikäli aikaa jää, voidaan työntekijän johdolla pysähtyä kirkossa näkyviin esineisiin ja asioihin, jotka lapsia mietityttävät ja kokeilla pujotella juosten kirkon penkkien välissä.

Liitteenä lapsille annettava tehtävävihko.

Marraskuu:

Kurkkaa Rengon kirkkoon eskarit

Kurkkaa kappeliin tapahtuma on katsomuskasvatuksellinen. Tapahtuma perustuu Hämeenlinnan kaupungin varhaiskasvatuksen ja Hämeenlinna-Vanajan evankelisluterilaisen seurakunnan väliseen yhteistyösopimukseen ja noudattaa Opetushallituksen katsomuskasvatukselle eli yleissivistävälle opetukselle antamia ohjeita. Kurkkaa kappeliin tilaisuus ei sisällä uskonnonharjoittamista eikä sille järjestetä vaihtoehtoista toimintaa.

Tavoite: Tutustua rakennukseen, esineistöön ja kulttuuriin käyttäen eri aisteja. Kirkkovierailu kestää kokonaisuudessaan 1h 15 min. Kirkkoon kutsumme eskarilaisia.

Sisältö:

Ryhmän saapuessa kirkon kellot soivat. Ohjaaja odottaa kirkon ulkopuolella ja toivottaa kaikki tervetulleeksi. Kyselemme lapsilta mistä tulevat ja mihin ovat tulleet. Samalla pohditaan mistä he tietävät, että ovat tulleet kirkkoon. Jutellaan kirkon kelloista; kuinka niillä on aina joku sanoma ja tänään ne toivottavat eskarilaiset tervetulleeksi kirkkoon. Ulkona pohditaan miltä kirkko näyttää ja mistä se on tehty.

Seuraavaksi siirrytään asehuoneeseen ja pohditaan, miksi kirkossa on asehuone.

Sen jälkeen siirrytään koko ryhmänä kirkon etuosaan, jossa lasten kanssa pohdintaa aarteista; Millaisia aarteita saduissa on? Mikä sinulle on aarre? Jokaiselle sellainen asia, joka on itselle tärkeä, voi olla aarre. Pohditaan, onkohan kirkossa aarteita. Ehkä hopea-astioita. Mutta kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että kirkon aarre on aika erilainen kuin satujen aarteet tai merirosvo-aarteet.

Ensimmäisen liinan alta paljastuu aarteeksi kirja. Voiko kirja muka olla aarre? Ehkä, kirjojen kautta voi päästä monenlaisiin seikkailuihin. Kirkossa käyvät ihmiset ajattelevat, että Raamattu on aarre, koska se kertoo kristityille ihmisille tärkeistä asioista ja tapahtumista.

Toisen liinan alta paljastuu aarteeksi hopea-astioita. Kirkossa käyvät ihmiset sanovat niitä ehtoollisvälineiksi ja heille aarre onkin ehtoollinen. Ehtoollisleivät kiertävät lapsilla, jotta he voivat katsoa sitä ja halutessaan saa haistaa viiniä. Raamattu-kirjassa kerrotaan Jeesus-nimisestä miehestä. Hän antoi seuraajilleen tehtävän kokoontua aterialle yhteisen pöydän ääreen ja muistelemaan Häntä. Tämä on kirkossa nimeltään ehtoollinen.

Kolmannen liinan alta paljastuu nukke, joka on puettu valkoiseen kastemekkoon ja kastemalja. Tämä aarre on kaste. Useimmat kirkossa käyvät ihmiset on kastettu lapsena. Kasteessa lapsesta tulee seurakunnan jäsen. He ajattelevat, että kasteessa tulee myös Jumalan lapseksi ja kastetun nimi ikään kuin kirjoitetaan taivaan kirjaan. Kerrotaan, että kastejuhlassa lauletaan, rukoillaan ja luetaan Raamattua. Kerrotaan, että kasteessa pappi laittaa vettä kolme kertaa lapsen päähän ja sanoo tietyt sanat ja lapsen nimen. Tämän jälkeen mietitään, tietävätkö lapset, onko heitä kastettu tai onko heillä ollut nimiäisiä. Annetaan tehtäväksi kysellä kotona: kuinka olet saanut juuri oman nimesi? kuka sen on keksinyt? Liittykö siihen joku tarina?

Tämän yhteisen hetken jälkeen jokainen lapsi saa tehtävävihon, jonka avulla pienissä ryhmissä oman aikuisen johdolla tutustutaan kirkkoon tilana ja kirkon esineistöön ja tehdään pieniä tehtävävihon tehtäviä.

Jokaisesta tehtävästä saa vihon taakse palapelin palasen ja lopuksi katsotaan mikä kuva palapelin paloista muodostuu (Rengon kirkko). Vihon eskarilainen saa kotiin.

Tehtävissä pohditaan minkä muotoinen kirkko on sisältä, kuinka korkea kirkko on ja pystyykö lapsi hyppäämällä ylettymään kirkon kattoon, mikä esine penkiltä löytyy ja mitä sillä tehdään (kolehtihaavi), mitkä esineet vihon kuvista kuuluvat alttarille, kavutaan saarnastuoliin ja katsotaan pystyykö näkemään kirkon viimeiseen penkkiin tulleen eläimen, mitä eri osia urkuihin kuuluu ja kokeillaan niitä itse soittaa. Urkujen kohdalla myös kanttori kertoo omasta työstään sekä uruista.

Liitteenä lapsille annettava tehtävävihko.

